Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8293
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

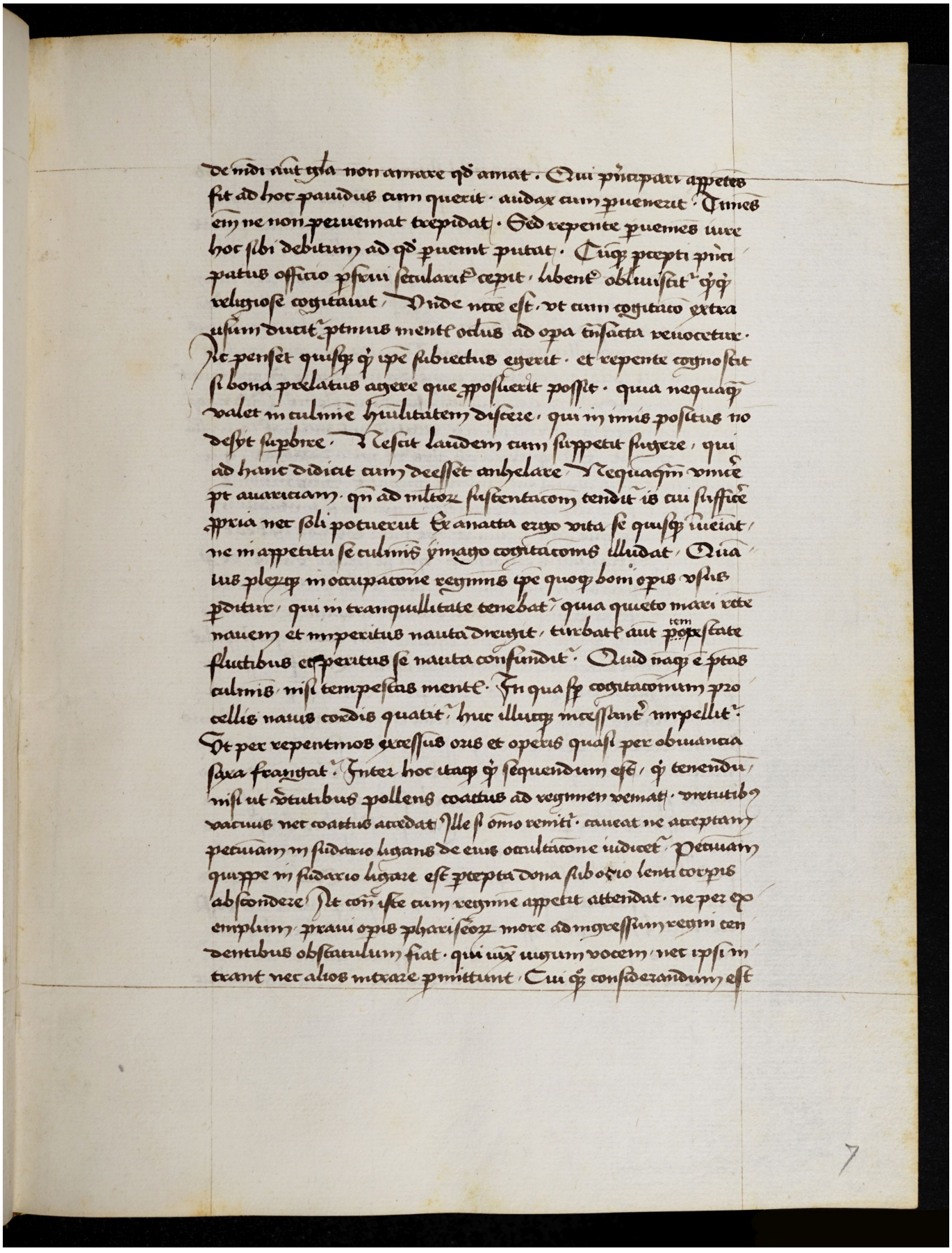

de mdi aut ꝙta non amare qđ amat. Qui ꝓmoueri appetit
fit ad hoc paudus cum querit. audax cum puenerit. times
em ne non peruenat trepidat. Sed repente puenes iure
hoc sibi debitum ad qđ puenit putat. Cuꝫ prepti pri
patus officio ꝓfecu secularit cepit, libenr obliuiscit ꝙꝙ
religiose cogitauit. Unde ntre est, vt cum cogitatio extra
usum ducit, ptinus mentis oculus ad opa insecta reuocetur.
Nec penset quisq; ꝙ ipe subiectus egerit. et repente cognoscit
si bona prelatus agere que ꝓposuerit possit. quia nequaq;
valet in culmine humilitatem discere, qui in imis positus no
desyt superbire. Nec sat laudem cum suppetit fugere, qui
ad hanc didicit cum deesset anhelare. Nequaqm vnc
pt auaritiam, qn ad victoz sustentacom tendit is cui sufficie
ꝓpria net sibi potuerit. Ex anatta ergo vita se quisq; reciat
ne in appetitu se culmis ymago cogitacois illudat. Qua
lis plerq; in occupatone regimis ipe quoq; bom opis vsus
pditur, qui in tranquillitate tenebat, quia quieto mari rite
nauem et imperitus nauta deuexit, turbat aut ꝑtem tempestate
fluctibus et ꝑitus se nauta confundit. Quid nagit e ptas
culmis, nisi tempestas mente. In qua sꝑ cogitacionum pro
cellis natus cordis quatit, huc illucq; mentis impellit.
Ut per repentinos excessus oris et operis quasi per obuiantia
saxa frangat. Inter hoc utiq; ꝙ sequendum est, ꝙ tenendu,
nisi ut virtutibus pollens coactus ad regimen veniat. virtutib?
vacuus net coactus accedat. Ille si omo remiti. caueat ne acceptam
pecuniam in fiducio lucris de eius occultacone iudicet. Pecuniam
quippe in fiducio lucrare est ꝓpria dona sub otio lenti corpis
abscondere. Sit cõ ipse cum regimine appetit attendat. ne per qo
emplum, prauo opis pharisei more ad ingressum regni ten
dentibus obstaculum fiat. qui uix unum vocem, net ipsi in
trant net alios intrare ꝑmittunt. Cui ꝙ considerandum est

7